

Aleg 131

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy za II. półrocze 1912 i I. półrocze 1913. r.

I. Obecny stan organizacyi.

Ze względu na stanowisko, zajęte wobec sprawy organizacyi powiatowych biur pośrednictwa pracy, dzielą się w tej chwili poszczególne powiaty w kraju na następujące trzy grupy:

I. Do najliczniejszej zawsze jeszcze grupy należą powiaty, które oświadczyły się przeciw założeniu takich biur.

Są to powiaty:

1. Bóbrka, 2. Bohorodczany, 3. Borszczów, 4. Brzesko, 5. Brzeżany, 6. Brzozów, 7. Czortków, 8. Dobromil, 9. Dolina, 10. Gródek, 11. Grybów, 12. Horodenka, 13. Jasło, 14. Kamionka strumiłowa, 15. Krosno, 16. Lisko, 17. Mielec, 18. Nadwórna, 19. Pilzno, 20. Przemyśl, 21. Przemyślany, 22. Rohatyn, 23. Rudki, 24. Sambor, 25. Skałat, 26. Śniatyn, 27. Sokal, 28. Stanisławów, 29. Stary Sambor, 30. Stryj, 31. Tarnopol, 32. Tarnów, 33. Trembowla, 34. Turka, 35. Zbaraż, 36. Złoczów, 37. Żółkiew, 38. Żydaczów.

W porównaniu z rokiem poprzednim zmniejszyła się liczba powiatów do tej grupy należących o jeden powiat, mianowicie o powiat Rawa ruska, który w okresie sprawozdawczym przeszedł do grupy III., założywszy biuro pracy.

II. Ani za założeniem ani przeciw założeniu biura pracy nie oświadczył się dotychczas powiat lwowski.

III. Wszystkie inne powiaty w liczbie 35 oświadczyły się za założeniem takich biur i to albo własnych albo wspólnych z sąsiednim powiatem lub miastem, mianowicie powiaty:

1. Biała, 2. Bochnia, 3. Brody, 4. Buczacz, 5. Chrzanów, 6. Cieszanów, 7. Dąbrowa, 8. Drohobycz, 9. Gorlice, 10. Husiatyn, 11. Jarosław, 12. Jaworów, 13. Kałusz, 14. Kolbuszowa, 15. Kołomyja, 16. Kosów, 17. Kraków, 18. Limanowa,

19. Łańcut, 20. Mościska, 21. Myślenice, 22. Nisko, 23. Nowy Sącz, 24. Nowy Targ, 25. Podhajce, 26. Rawa ruska, 27. Ropczyce, 28. Rzeszów, 29. Sanok, 30. Tarnobrzeg, 31. Tłumacz, 32. Wadowice, 33. Wieliczka, 34. Zaleszczyki, 35. Żywiec.

W grupie tej odróżnić należy cztery kategorie powiatów, a mianowicie:

1. Powiaty, które należały były w swoim czasie do okręgu sąsiedniego biura pracy, ale następnie wystąpiły z tego związku, a własnych biur nie założyły. Są to powiaty 1. Kraków i 2. Wieliczka.

2. Powiaty, w których założono biura pracy, ale następnie czasowo je zwinięto i dotąd nie reaktywowano. Są to powiaty:

1. Bochnia, 2. Chrzanów, 3. Dąbrowa, 4. Drohobycz, 5. Jarosław i 6. Rzeszów.

Ta kategoria powiatów zmniejszyła się w okresie sprawozdawczym o jeden powiat, a mianowicie, o powiat buczacki, który reaktywawszy zwinięte czasowo swe biuro, przeszedł do ostatniej kategorii powiatów utrzymujących własne biura pracy.

3. Trzecią kategorię stanowią powiaty: 1. Husiatyn i 2. Ropczyce, których Reprezentacje uchwałyły założenie własnych biur pracy, ale uchwał dotyczących dotąd nie wykonały.

Znikła zupełnie kategoria powiatów, należących do okręgów biur pracy sąsiednich powiatów, względnie miast. Ostatni bowiem powiat tej kategorii, Żywiec, który należał do okręgu biura pracy sąsiedniego powiatu bialskiego w Oświęcimiu, przeszedł do kategorii ostatniej powiatów utrzymujących własne biura pracy.

4. Ostatnią tę kategorię tworzy 25 powiatów, utrzymujących własne powiatowe biura pośrednictwa pracy, a mianowicie powiaty:

1. Biała, 2. Brody, 3. Buczacz, 4. Cieszanów, 5. Gorlice, 6. Jaworów, 7. Kałusz, 8. Kolbuszowa, 9. Kołomyja, 10. Kosów, 11. Limanowa, 12. Łańcut, 13. Mościska, 14. Myślenice, 15. Nisko, 16. Nowy Sącz, 17. Nowy Targ, 18. Podhajce, 19. Rawa ruska, 20. Sanok, 21. Tarnobrzeg, 22. Tłumacz, 23. Wadowice, 24. Zaleszczyki i 25. Żywiec.

W porównaniu z rokiem poprzednim wzrosła liczba tych powiatów o trzy, a mianowicie o wspomniane wyżej powiaty w poprzednich grupach względnie kategoriach: Rawa ruska, Buczacz i Żywiec.

W związku z tem, co poprzednio podnieśliśmy, rozciąga się działalność każdego z biur pracy w tych 25 powiatach wyłącznie tylko na sam odnośny powiat.

Reprezentacje miast Lwowa i Krakowa mają w myśl obowiązującej ustawy bezwarunkowy obowiązek utrzymywania biur pracy i temu obowiązkowi czynią zadość, utrzymując Miejskie Urzędy pośrednictwa pracy, obejmujące okręgi tych miast.

Razem więc czynnych jest w tej chwili w kraju 27 publicznych (powiatowych i miejskich) biur (względnie urzędów) pośrednictwa pracy, a więc o trzy biura więcej w porównaniu z rokiem poprzednim.

Wykaz czynnych biur pracy wedle stanu z 30. czerwca 1913. zawiera

Alegat I. alegat I. niniejszego sprawozdania.

II. Ruch w biurach pracy w r. 1912.

Alegat II. Alegat II. sprawozdania zawiera statystykę zgłoszeń i pośrednictw w kraju i zagranicą w poszczególnych biurach pracy w r. 1912.

Wyjmujemy z tej statystyki dla porównania z cyframi odnośnymi lat poprzednich następujące daty:

Rok	Biur pracy	Zgłoszeń pracodawców	Zgłoszeń szukających pracy	Skutecznych pośrednictw
1905	15	11.882	12.629	4.165
1906	20	33.967	15.707	12.098
1907	24	63.844	32.556	26.156
1908	23	49.986	34.574	27.653
1909	21	42.545	38.639	26.294
1910	24	41.098	35.649	28.931
1911	24	45.784	35.898	31.919
1912	24	46.999	35.359	30.612

W tym roku wzrosła więc w porównaniu z r. 1911. liczba zgłoszonych przez pracodawców miejsc wolnych, natomiast spadła zarówno liczba zgłoszeń po te miejsca ze strony robotników jak i to w wyższym jeszcze stopniu liczba skutecznych pośrednictw.

W szczególności wzrosła liczba miejsc wolnych zgłoszonych w biurach przez pracodawców zarówno w kraju jak zagranicą.

Miejsce wolnych zgłoszono mianowicie:

w roku	w kraju	za granicą
1905	4.689	7.193
1906	11.864	22.103
1907	16.586	47.258
1908	13.190	36.796
1909	13.770	28.775
1910	8.901	32.197
1911	10.271	35.513
1912	11.301	35.698

Poprawił się nieco stosunek zgłoszeń miejsc wolnych w kraju i zagranicą wobec tego, że wzrost liczby zgłoszeń w kraju był stosunkowo znacznie większy w porównaniu z równoczesnym wzrostem liczby zgłoszeń zagranicą.

Na 100 zgłoszonych w biurach miejsc wolnych było:

w roku	w kraju	za granicą
1905	39	61
1906	35	65
1907	26	74
1908	26	74
1909	32	68
1910	22	78
1911	22	78
1912	24	76

Na ogólne zmniejszenie się liczby zgłoszeń szukających pracy złożył się nie wielki wzrost zgłoszeń robotników po pracę w kraju połączony z równocze-

snem znaczniejszem zmniejszeniem się cyfry robotników zgłaszających się do biur po pracę za granicą. Byłby to moment bardzo pocieszający, gdyby nie konieczne na tem miejscu powtórzenie zastrzeżenia z poprzednich sprawozdań w tym przedmiocie, a mianowicie gdyby nie zachodziła tu ta okoliczność, że biura z reguły przyjmują do wiadomości i rejestrują tylko takie zgłoszenia robotników o pracę, które mają nadzieję skutecznie załatwić. Dlatego cyfra urzędowa zgłoszeń szukających w biurach pracy nie jest zupełnie ścisłą, wymaga korektury powyżej wymienionej, a mianowicie przyjęcia za pewne, że liczba zgłoszeń robotników po pracę w kraju, a szczególnie za granicę jest w rzeczywistości znacznie większą.

Zgłosiło się do biur szukających pracy :

w roku	w kraju	za granicą
1905	3.958	8 671
1906	5.669	10.038
1907	10.725	21.831
1908	9.490	25.084
1909	14.752	23.887
1910	9.802	25.847
1911	8.159	27.739
1912	8.936	26.423

Na 100 zgłaszających się więc robotników żądało pracy :

w roku	w kraju	za granicą
1905	31	69
1906	36	64
1907	33	67
1908	27	73
1909	38	62
1910	28	72
1911	23	77
1912	25	75

Stosunek więc zgłoszeń szukających pracy w kraju i zagranicą poprawił się na korzyść kraju w tym samym stopniu (o 2%) jak analogiczny stosunek zgłoszeń miejsc wolnych w kraju i za granicą.

Zawsze jednak jeszcze biura nasze rozporządzały w trzech czwartych a więc przeważnie zagranicznymi tylko miejscami wolnymi (76 na 100) i robotnikami poszukującymi pracy tylko za granicą (75 na 100).

Stosunek popytu do podaży pracy pogorszył się w dalszym ciągu na niekorzyść popytu, a to wskutek wzrostu liczby zgłoszonych miejsc wolnych i równoczesnego zmniejszenia się liczby zgłoszeń szukających pracy.

Na 100 wolnych miejsc przypadało :

w roku	1905	—	107	szukających	pracy
"	"	1906	—	46	" "
"	"	1907	—	51	" "
"	"	1908	—	69	" "
"	"	1909	—	91	" "
"	"	1910	—	85	" "
"	"	1911	—	78	" "
"	"	1912	—	75	" "

W kraju stosunek ten wskutek wzrostu liczby zgłoszeń robotników poprawił się nieco, w porównaniu z r. 1911. podniósł się mianowicie z 78:100 do 79:100, pogorszył się natomiast za granicą, gdyż ze stosunku 77:100 w r. 1911. spadł do 74:100 w r. 1912.

Skutecznych pośrednictw było z r. 1912 wogóle mniej o 1.307 w porównaniu z r. 1911, mianowicie o 37 mniej w kraju, a 1.270 mniej za granicą:

Skutecznych pośrednictw było:

w roku	w kraju	za granicą	razem
1905	1.030	3.135	4.165
1906	2.420	9.678	12.098
1907	5.564	20.592	26.156
1908	5.633	22.020	27.653
1909	7.612	18.682	26.294
1910	5.837	23.094	28.931
1911	5.229	26.690	31.919
1912	5.192	25.420	30.612

Procentowo przedstawia się skuteczność pośrednictwa następująco:
Na 100 miejsc wolnych obsadzono:

w roku	w kraju	za granicą	łącznie
1905	22	44	35
1906	20	44	36
1907	33	43	41
1908	43	60	55
1909	55	65	62
1910	66	72	70
1911	51	75	69
1912	46	71	65

Na 100 poszukujących pracy otrzymało ją:

w roku	w kraju	za granicą	łącznie
1905	26	36	33
1906	43	96	77
1907	52	94	80
1908	59	88	80
1909	52	78	68
1910	59	89	81
1911	64	96	89
1912	58	96	87

Na 100 skutecznych pośrednictw przypadało skutecznych pośrednictw:

w roku	w kraju	za granicą
1905	25	75
1906	20	80
1907	21	79
1908	24	76
1909	29	71
1910	20	80
1911	16	84
1912	17	83

Z powyższych zestawień wypływają następujące wnioski:

Skuteczność pracy biur w ogóle się obniżyła i to w wyższym jeszcze stopniu w stosunku do pracodawców (o 4%) niż do robotników (o 2%). Wskutek tego różnica skuteczności pracy biur wobec pracodawców z jednej a robotników z drugiej strony pogłębiła się jeszcze bardziej (o 2%). Z 20% w r. 1911. wzrosła do 22% w r. 1912.

Na jednym tylko polu skuteczność pośrednictwa utrzymała się w tym samym stopniu, jaki wykazywała w r. 1911, a mianowicie skuteczność pośredni-

dnictwa poszukujących pracy za granicą. Na 100 bowiem takich zgłoszeń 96 załatwiły biura skutecznie zarówno w r. 1911 jak i w r. 1912.

Natomiast pogorszyła się skuteczność pośrednictwa w kraju zarówno w stosunku do pracodawców (o 5%) jak robotników (o 6%) jak i skuteczność pośrednictwa w stosunku miejsc wolnych zagranicą (o 4%).

Poprawił się też wskutek tego acz nieznacznie tylko (o 1%) stosunek pośrednictw skutecznych w kraju i zagranicą (17:83). Biura zawsze jeszcze prawie 5 razy skuteczniej pośredniczą za granicę niż w kraju.

Stosunki te ilustruje następujące zestawienie skuteczności pośrednictwa poszczególnych rodzajów zgłoszeń, a to w porządku od największej skuteczności zaczynającym się, a na najmniejszej skuteczności się zamykającym:

Skuteczność pośrednictwa w r.	1911	1912:
1. szukających pracy za granicą	96%	—96%
2. miejsc wolnych " "	75%	—71%
3. szukających pracy w kraju	64%	—58%
4. miejsc wolnych " "	51%	—46%

Na tem zamykamy omówienie najogólniejszych cyfr z ruchu ogółu zgłoszeń i pośrednictw we wszystkich biurach wziętych jako całość. W poszczególnych biurach, zawodach i okresach czasu panują pod tym względem bardzo różne stosunki, których omówienie szczegółowe przekraczałoby ramy niniejszego sprawozdania. Ograniczamy się na tabelarycznem przedstawieniu ruchu ogółu zgłoszeń i pośrednictw we wszystkich biurach wedle miesięcy, (alegat III.) i wedle poszczególnych zawodów i płci (alegat IV.).

Alegaty
III. i IV.

III. Koszta utrzymania biur pracy w r. 1912.

Wydatki na utrzymanie poszczególnych biur pracy i sposób ich pokrycia
Alegat V. przedstawia alegat V. sprawozdania.

Wydatki na biura wyniosły okragło:

w roku	1905	15 biur	26.016 K
"	1906	19 "	45.677 "
"	1907	23 "	77.807 "
"	1908	22 "	94.747 "
"	1909	23 "	97.777 "
"	1910	24 "	92.257 "
"	1911	24 "	96.292 "
"	1912	24 "	89.147 "

Jak w poprzednich latach głównem źródłem dochodu biur, służącym do pokrycia wydatków, był dochód z opłat uiszczanych przez pracodawców za skuteczne pośrednictwo.

Dochód ten wynosił okragło w koronach:

w roku	od pracodawców		razem
	krajowych	zagranicznych	
1905	1.168	6.149	7.317
1906	2.314	18.324	20.638
1907	7.625	48.447	56.072
1908	8.952	76.791	85.743
1909	7.304	68.747	76.051
1910	4.226	63.724	67.950
1911	4.429	75.931	80.360
1912	5.124	67.166	72.290

Wydatki biur pracy	89.147 K
Dochód z opłat	72.290 n
Ogólny niedobór wynosiłby więc	<u>16.857 K</u>

(tj. o 925 K mniej niż w r. 1911), gdyby wszystkie biura pracy w kraju stanowiły jednostkę administracyjną i gospodarczą. Ponieważ jednak każde poszczególne biuro jest zakładem powiatowym, względnie miejskim i jako takie stanowi osobną jednostkę administracyjną i gospodarczą, więc faktyczny niedobór w 12 biurach wynosi okragło 34.584 (o 1.417 K większy niż w r. 1911), pokryty z funduszków publicznych (kraju, powiatów i miast). Równocześnie 11 biur innych wykazuje nadwyżkę pokrycia ponad wydatki w kwocie 53.099 (większą o 16.943 K, niż w r. 1911). Biuro podhajeckie wkońcu nieczynne od 3 lat nie wykazuje ani dochodu ani rozchodu, a tem samem ani nadwyżki dochodu ani deficytu.

Potrącając więc od tej nadwyżki	53.099 K
faktyczny niedobór	<u>34.584 n</u>
otrzymujemy kwotę	18.515 K

jako nadwyżkę dochodu nad wydatkami w r. 1912 we wszystkich biurach pracy jako całość uważanemi, większą w porównaniu z r. 1911 o 15.526 K. Z większem więc jeszcze niż w ostatniem sprawozdaniu uzasadnieniem możemy stwierdzić, że dochody własne biur z opłat z zaoszczędzeniem z lat poprzednich pokryłyby w zupełności wydatki wszystkich biur pracy w kraju, gdyby stanowiły jedno ciało gospodarcze.

Wydatek faktyczny funduszków publicznych na pokrycie niedoboru biur pracy wynosił:

w roku 1905 — 18.492 K	tj. 70%	ogółu wydatków na biura
" 1906 — 24.167 "	" 53%	" " " "
" 1907 — 27.697 "	" 36%	" " " "
" 1908 — 24.130 "	" 25%	" " " "
" 1909 — 33.961 "	" 35%	" " " "
" 1910 — 41.089 "	" 44%	" " " "
" 1911 — 33.167 "	" 34%	" " " "
" 1912 — 34.584 "	" 39%	" " " "

Przeciętny koszt jednego pośrednictwa wynosił:

w roku 1905	6 K 25 h
" 1906	3 " 77 "
" 1907	2 " 97 "
" 1908	3 " 43 "
" 1909	3 " 72 "
" 1910	3 " 19 "
" 1911	3 " 02 "
" 1912	2 " 91 "

IV. Krajowe Biuro pracy.

Z działalności Krajowego biura pracy przytaczamy następujące czynności:

Z tytułu nadzoru i kontroli przeprowadziło Krajowe biuro lustracye następujących biur pośrednictwa pracy:

rok 1912	17—21 października	w Kołomyji
	23	w Kosowie
	25 i 26	w Tłumaczu
	27	w Zaleszczykach
rok 1913	8—10 marca	w Oświęcimiu

rok 1913	11—13 marca	w Łańcucie
	14—15 „	w Nisku
	16—19 „	w Tarnobrzegu

Pośrednictwo pracy za granicę kraju, które w myśl obowiązującej ustawy odbywać się może tylko za wiedzą i zezwoleniem Krajowego biura pracy, rozwija się następująco:

Biura zapośredniczyły robotników w latach:					(od 1/I. 1913 do 30/VI.)
	1909	1910	1911	1912	1913
do innych krajów monarchii austriacko-węgierskiej	5.124	6.225	7.581	7.843	9.196
t. j.	28 ⁰ / ₀	27 ⁰ / ₀	28 ⁰ / ₀	31 ⁰ / ₀	37 ⁰ / ₀
do Niemiec	11.393	14.386	16.265	15.152	12.747
t. j.	63 ⁰ / ₀	62 ⁰ / ₀	61 ⁰ / ₀	60 ⁰ / ₀	52 ⁰ / ₀
do innych państw	1.545	2.483	2.844	2.425	2.830
t. j.	9 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀	9 ⁰ / ₀	11 ⁰ / ₀
Razem	18.062	23.094	26.690	25.420	24.773

Alegat VI. Szczegółową liczbę robotników wysłanych przez poszczególne biura do poszczególnych krajów zagranicznych w r. 1912. wykazuje alegat VI. sprawozdania.

Alegat VII. Analogiczny wykaz za pierwsze półrocze 1913 r. zawiera alegat VII. sprawozdania.

Możemy na podstawie tych cyfr stwierdzić wzrost pośrednictwa do innych krajów monarchii austro-węgierskiej. W szczególności pośrednictwo robotników rolnych przedewszystkiem sezonowych z Galicyi do Czech rozwija się bardzo pomyślnie dzięki współdziałaniu na tem polu obustronnych organizacyj publicznego pośrednictwa pracy. Zmniejsza się z każdym rokiem acz do r. 1912 nieznacznie tylko pośrednictwo do Niemiec. Na tej samej wreszcie mniej więcej wysokości utrzymuje się w ostatnich pięciu latach pośrednictwo do innych krajów zagranicznych poza monarchią austro-węgierską i Niemcami z tą tylko różnicą, że zmieniają się te kraje, do których w znacznej części za pośrednictwem naszych biur robotnicy się garną

I tak poza Austro-Węgrami i Niemcami wysłały biura robotników:

	(1/I.—30/VI.)				
w latach	1909	1910	1911	1912	1913
do Francyi	589	43	19	30	19
„ Szwajcaryi	—	—	—	—	33
„ Danii	917	804	829	10	1.530
„ Szwecyi	176	—	—	—	—
„ Rosyi	38	62	11	106	86
„ Rumunii	1.405	1.574	1.985	2.279	981
„ Bułgaryi	—	—	—	—	181

W bieżącym więc roku odzyskały biura nasze zgłoszenia pracodawców z Danii i załatwiły je skutecznie w bardzo szerokiej mierze. Po raz pierwszy wysłały biura robotników do Szwajcaryi i Bułgaryi. Natomiast stosunki z pracodawcami w Szwecyi od 4 lat nie zostały odnowione, a pośrednictwo do Rumunii pozostało w bieżącym roku znacznie w tyle poza poprzednimi laty.

Nie udało się też dotychczas, z wyjątkiem r. 1909., w którym utworzono ekspozyturę Krajowego biura w Nancy ująć w ręce publicznego pośrednictwa w szerzej mierze wychodźstwa z naszego kraju do Francji, które odbywa się od r. 1910 przeważnie z pominięciem naszych biur, a tem samem ze szkodą robotników, zwłaszcza od chwili zwinienia agencji P. T. E. we Francji i rozbitcia się próby z „Polonią“.

Krajowe biuro powitało więc z radością wiadomość, że „Opieka nad robotnikiem polskim we Francji“ w Paryżu (Quai d'Orléans 6.), założona przez Maryę hr. Zamoyską, w r. 1910, która niejedną już robotnikom naszym we Francji oddała usługę, otrzymała od władz francuskich pozwolenie na bezpłatne pośrednictwo robotników i upoważniło biura nasze do utrzymywania stosunków z tą instytucją.

Misyje religijne organizuje Krajowe biuro podobnie jak w ostatnim roku przy współdziałaniu Ordynaryatów obu obrządków kosztem funduszu krajowego dla wychodźców przedewszystkiem w Niemczech, we Francji i w Bośni. W tym ostatnim też kraju prowadzi I. Koło T. S. L. w Krakowie akcję oświatową wśród naszych wychodźców przy pomocy subwencji z funduszu krajowego.

Z inicjatywy Wydziału powiatowego w Cieszanowie, popartej przez inne **Aleg. VIII.** także Wydziały powiatowe, wydał Wydział krajowy załączony pod VIII. okólnik do Zarządów szpitali i Wydziałów powiatowych, mający na celu użyczenie chorym wychodźcom w interesie ich samych i ich otoczenia opieki lekarskiej i uzyskanie dat dla stwierdzenia, w jakim stopniu i w jakich kierunkach wychodźstwo pogarsza ogólny stan zdrowia w kraju i jakich środków szczególnych należałoby użyć, ażeby złemu ztąd płynącemu skutecznie zapobiedz.

Przepisy o opłatach z r. 1910 pozostały niezmienione. Załączamy je **Alegat IX.** jako alegat IX. sprawozdania.

Krajowe biuro pracy zorganizowało w r. 1912 podobnie jak w latach poprzednich poczynszy od r. 1908 i w sposób w sprawozdaniu za r. 1908 szczegółowo przedstawiony, akcję pośrednictwa pracy dla urlopników.

Wyniki pośrednictwa tego w porównaniu z wynikami lat poprzednich przedstawiają się następująco:

Zgłoszono wolnych miejsc w r.	1908	1909	1910	1911	1912
a) w rolnictwie i pokrewnych zawodach . . .	121	280	90	156	153
b) w rzemiośle	16	30	22	62	47
c) w fabrykach	146	11	172	4	27
d) w służbie domowej . .	4	7	26	20	9
e) w robotach ziemnych .	800	580	305	211	404
f) w innych nie wymienionych powyżej zawodach	26	23	103	14	49
razem	1.113	931	718	467	689

Na podstawie rozesłanych do poszczególnych oddziałów wojskowych list, wolne miejsca dla urlopników zawierających, zgłosiło się do pracodawców

w r.	1908	1909	1910	1911	1912
szukających pracy urlopników	259	233	241	373	196
z których wstąpiło do pracy	25	100	59	116	117
czyli	9·65%	42·92%	24·48%	31·10%	60·62%

Zamykając na tem niniejsze sprawozdanie Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy Sejm przyjmuje do wiadomości.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Stanisław Dąbmski, w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Wykaz czynnych biur pracy

wedle stanu z 30. czerwca 1913.

Biuro (Urząd) pracy	Uchwała Rady powiatowej wzgl. miejskiej	Zatwierdzenie statutu	Dzień otwarcia	Uwagi
1. Brody	18. stycz. 1904	10. lutego 1905	3. stycz. 1903	zreorganizowane na- stępnie na zasadach obowiązującej ustawy z roku 1904 otwarte po raz pierw- szy 20 marca 1905, na terenie czasowo zwiniełe od r. 1905—1913
2. Buczac . .	11 „ 1905	„ „ „	1. czerwca 13	
3. Cieszanów .	8. paźdz. 06	7. listop. 06	1. grudnia 06	
4. Gorlice . . .	11. marca 05	24. paźdz. 06	1. stycz. 07	
5. Jaworów . .	10. grudnia 08	18. „ 09	15. „ 10	
6. Kałusz . . .	15. czerwca 05	15. listop. 05	1. marca 06	
7. Kolbuszowa	21. „ 06	19. paźdz. 06	30. maja 1900	zreorga-izowane na- stępnie na zasadach ob-wiązującej ustawy z roku 1904
8. Kołomyja . .	20. grudnia 04	10. lutego 05	15. stycznia 05	
9. Kosów . . .	12. „ 05	3. maja 06	1. maja 06	
10. Kraków m. .	6. maja 06	14. lipca 06	20. stycznia 07	
11. Limanowa .	8. listop. 04	5. stycznia 05	10. lutego 05	
12. Lwów m. . .	16. lipca 08	10. listop. 08	1. wrześ. 1899	zreorganizowane na- stępnie na zasadach obowiązującej ustawy z roku 1904.
13. Łańcut . . .	29. grudnia 04	10. lutego 05	1. lutego 05	
14. Mościska . .	20. „ 04	23. „ 05	1. marca 05	
15. Myślenice .	17. „ 04	10. „ 05	22. lutego 05	
16. Nisko	16. „ 04	10. „ 05	25. „ 05	
17. Nowy Sącz .	26. stycznia 06	10. paźdz. 06	3. listop. 06	
18. Nowy Targ .	4. „ 08	8. lipca 08	8. kwietn. 08	
19. Oświęcim . .	25. listop. 04	1. lutego 05	9. lutego 05	{ dla powiatu Biała
20. Podhajce . .	20. lutego 06	3. maja 06	1. stycznia 07	
21. Rawa ruska	16. kwietnia 13	29. maja 13	1. czerwca 13	
22. Sanok	15. grudnia 04	10. lutego 05	20. lutego 05	
23. Tarnobrzeg .	30. „ 04	10. „ 05	1. listop. 1900	zreorganizowane na- stępnie na zasadach obowiązującej ustawy z roku 1904.
24. Tłumacz . .	11. sierpnia 05	3. grudnia 05	30. paźdz. 06	
25. Wadowice .	16. stycznia 09	13. paźdz. 05	15. lutego 10	{ zacytowaną uchwałę Rady powiat. otwarto Biuro na podstawie statutu z roku 1905.
26. Zaleszczyki	16. sierpnia 11	31. stycznia 12	1. lutego 12	
27. Żywiec . . .	19. grudnia 12	11. marca 13	1. marca 1913	

Statystyka zgłoszeń i pośrednictw w publicznych biurach (Urzędach) pośrednictwa pracy w r. 1912.

porz.	Biuro (urząd) pracy	Miejsca wolne (zgłoszenia pracodawców)			Miejsca obsadzone (skuteczne pośrednictwa)			Miejsca poszukiwane (zgłoszenia robotników)		
		w kraju	za granicą	razem	w kraju	za granicą	razem	w kraju	za granicą	razem
1	Brody	481	2.390	2.871	43	894	937	490	1.001	1.491
2	Cieszanów	109	3.007	3.116	33	2.053	2.086	45	2.053	2.098
3	Gorlice	275	—	275	196	—	196	242	—	242
4	Jaworów	1	965	966	—	965	965	—	965	965
5	Kalusz	1.953	480	2.433	925	380	1.305	936	380	1.316
6	Kolbuszowa	80	2.838	2.918	—	2.247	2.247	18	2.247	2.265
7	Kołomyja	59	4.227	4.286	—	2.978	2.978	8	2.978	2.986
8	Kosów	42	3.019	3.061	34	2.285	2.319	38	2.285	2.323
9	Kraków	1.286	—	1.286	630	—	630	915	—	915
10	Limanowa	365	1.699	2.064	65	536	601	367	994	1.361
11	Lwów	4.633	—	4.635	2.480	2	2.482	4.445	2	4.447
12	Łańcut	371	1.370	1.741	253	1.228	1.481	312	1.228	1.540
13	Mościska	223	1.899	2.122	149	1.731	1.880	232	1.924	2.156
14	Myślenice	99	1.240	1.339	1	1.240	1.241	34	1.240	1.274
15	Nisko	—	3.439	3.439	—	2.357	2.357	1	2.377	2.378
16	Nowy Sącz	265	206	471	24	36	60	178	36	214
17	Nowy Targ	497	227	724	275	19	294	350	19	369
18	Oświęcim	15	2.848	2.863	2	2.769	2.771	27	2.769	2.796
19	Podhajce	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20	Sanok	307	—	307	45	—	45	200	—	200
21	Tarnobrzeg	183	4.281	4.464	35	2.687	2.722	45	2.718	2.763
22	Plumacz	21	556	577	1	202	203	6	396	402
23	Wadowice	32	1.005	1.037	1	811	812	31	811	842
24	Zaleszczyki	4	—	4	—	—	—	16	—	16
	Razem	11.301	35.698	46.999	5.192	25.420	30.612	8.936	26.423	35.359

STATYSTYKA

zgłoszeń i pośrednictw wedle miesięcy w publicznych Biurach
(Urzędach) pośrednictwa pracy w r. 1912.

Miesiąc	Miejsca wolne (zgłoszenia pracodawców)	Miejsca obsadzone (skuteczne pośrednictwa)	Miejsca poszukiwane (zgłoszenia robotników)
styczeń	2.375	1 021	1.890
luty	3.628	4.316	3.371
marzec	16.934	10.036	12.054
kwiecień	9.769	6.453	6.741
maj	3.128	2.310	2.667
czerwiec	1.846	1.170	1.334
lipiec	922	709	895
sierpień	1.088	536	798
wrzesień	2.386	1.247	1.572
październik	1.893	1.193	1.709
listopad	1.662	838	1.203
grudzień	1.268	783	1.125
Razem .	46. 999	30.612	35.359

Przemysł graficzny.											
66	XIX d.	Litografowie, drukarze	1	—	1	1	—	1	2	2	
67	XIX e.	Inni pracownicy zawodu graficznego	2	—	2	—	—	2	—	1	
Zawody wspólne różnym przemysłom.											
68	XX a.	Urzednicy XX kl.	—	—	—	—	—	—	1	1	
69	XX c.	Maszynisci i palacze	33	—	33	19	—	19	59	59	
70	XX d.	Robotnicy fabryczni	50	—	50	19	—	19	26	26	
71	XX e.	Inni pracownicy z kl. XX. zawodów	1	—	1	1	—	1	2	2	
Przemysł kupiecki.											
72	XXI a.	Buchalterzy	—	—	—	—	—	—	1	1	
73	XXI b.	Kantorzyści	5	1	6	1	—	2	3	7	
74	XXI d.	Ajenci i podróżujący	2	—	2	2	—	2	7	7	
75	XXI e.	Inny personal kupiecki	5	5	10	1	2	3	15	31	
Najemnicy dzienni.											
76	XXII a.	Najemnicy dzienni	2.792	144	2.936	1.663	110	1.773	2.029	103	2.132
Personal transportowy.											
77	XXIII c.	Pomocnicy woźniców, furmani	170	—	170	87	—	87	270	—	270
Służba domowa.											
78	XXIV a.	Stróże	257	69	326	208	39	247	521	143	664
79	XXIV b.	Personal kuchenny i pokojowy	426	3.854	4.280	297	1.704	2.001	700	2.319	3.019
80	XXIV c.	Inny personal domowy i prywatny	332	238	570	226	141	367	389	189	578
Zawody wolne.											
81	XXV a.	Urzednicy dotąd nie wymienieni	1	—	1	—	—	—	—	—	—
82	XXV b.	Nauczycielstwo wszelkiego rodzaju	2	45	47	2	22	24	2	98	100
83	XXV c.	Pisarze	1	—	1	1	—	1	43	11	54
84	XXV d.	Służba zdrowia i dozorczy chorych	11	14	25	—	5	5	6	10	16
85	XXV f.	Zawody dotąd nie wymienione	113	1	114	39	1	40	54	6	60
Uczniowie.											
86	XXVI a.	Uczniowie	127	—	127	51	—	51	132	1	133
Razem			27.170	19.829	46.999	18.711	11.901	30.612	22.083	13.276	35.359

Koszta utrzymania publicznych Biur (Urzędów) pośrednictwa pracy w r. 1912.

L. porządk.	Biuro (Urząd) pracy	A. Wydatki		P o k r y c i e															
				1. Pozostałość kasowa z roku 1911 i różne dochody		2. Opłaty od pracodawców w					3. Subwencje z funduszu kra- jowego					Niedobór pokry- ty z funduszu powiatowego względnie miejskiego		Nadwyżka pokrycia ponad wydatki	
				K	g	K	g	K	g	K	g	K	g	K	g				
1	Brody	5.352	54	—	—	4	—	2.594	83	—	—	—	—	2.753	71	—	—		
2	Cieszanów	1.976	47	—	—	27	—	4.628	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
3	Gorlice	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60	—	—	—		
4	Jańków	2.863	43	1.802	24	—	—	2.875	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
5	Kałuż	3.653	44	1.173	—	2.253	—	666	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
6	Kołbuszowa	3.226	10	5.315	15	—	—	6.007	66	—	—	—	—	—	—	—	—		
7	Kołomyja	5.863	86	659	72	—	—	5.615	33	—	—	—	—	—	—	—	—		
8	Kosów	2.620	02	13.561	56	102	—	6.998	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
9	Kraków	7.662	57	—	—	812	—	—	—	—	—	—	—	6.850	57	—	—		
10	Limanowa	3.446	75	—	—	92	—	1.592	—	—	—	—	—	1.435	51	—	—		
11	Lwów	15.556	35	—	—	730	—	8	—	—	—	—	—	15.548	35	—	—		
12	Łańcut	5.218	13	—	—	429	—	3.522	—	—	—	—	—	623	33	—	—		
13	Mościska	4.446	92	5.466	94	—	—	5.188	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
14	Mysłenice	302	41	1.691	34	—	—	1.663	72	—	—	—	—	—	—	—	—		
15	Nisko	5.220	83	4.475	86	—	—	9.275	26	—	—	—	—	—	—	—	—		
16	Nowy Sącz	2.531	96	—	—	22	—	108	—	—	—	—	—	2.401	96	—	—		
17	Nowy Targ	1.190	44	726	31	—	—	57	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
18	Oświęcim	11.008	53	—	—	517	—	7.305	27	—	—	—	—	617	21	—	—		
19	Podhajce	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
20	Sanok	245	70	—	—	45	—	—	—	—	—	—	—	200	—	—	—		
21	Tarnobrzeg	3.977	70	—	—	90	—	7.175	88	—	—	—	—	—	—	—	—		
22	Tłumacz	649	44	—	—	—	—	454	50	—	—	—	—	194	94	—	—		
23	Wadowice	1.992	61	498	—	—	—	1.432	—	—	—	—	—	61	87	—	—		
24	Zaleszczyki	80	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	80	50	—	—		
	Razem	89.146	70	35.370	76	5.124	—	67.166	45	3.756	09	30.827	95	53.098	55				

Liczba robotników wysłanych przez publiczne Biura (Urzędy) pośrednictwa pracy za granicę kraju w r. 1912.

Liczba porządkowa	Biuro (Urząd) pracy	Bukowina	Śląsk austriacki	Morawy	Czechy	Nizsza Austria	Inne kraje aust.	Węgry	Bosnia	Razem Monarchia austr. węgierska	Śląsk pruski	Księstwo poznańskie	Inne wschodnie prow. pruskie	Inne zachodnie prow. pruskie	Razem Prusy	Inne północno-niem. państwa	Inne południowo-niem. państwa	Razem Niemcy	Francya	Dania	Rosya	Rumunia	Razem		
1	Brody	—	—	—	599	—	—	35	—	634	112	5	101	35	253	5	—	258	2	—	—	—	—	894	
2	Cieszanów	—	—	—	454	—	—	—	—	454	529	307	763	—	1.599	—	—	1.599	—	—	—	—	—	2.053	
3	Gorlice	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	Jaworów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	168	105	486	143	902	8	55	965	—	—	—	—	—	—	965
5	Kałuż	—	—	—	380	—	—	—	—	380	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	380	
6	Kolbuszowa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	412	—	595	1.008	2.015	75	157	2.247	—	—	—	—	—	—	2.247
7	Kołomyja	20	—	—	54	—	—	509	—	583	508	28	166	110	812	59	91	962	—	—	106	1.327	—	2.978	
8	Kosów	71	—	—	—	46	413	—	850	1.379	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	906	—	2.285	
9	Kraków	—	—	—	—	—	14	85	—	442	12	70	—	—	82	—	—	82	—	210	—	—	—	536	
10	Limanowa	—	—	1	342	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	
11	Lwów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
12	Łańcut	—	—	—	788	34	—	—	—	822	61	82	187	—	330	76	—	406	—	—	—	—	—	1.228	
13	Mościska	—	—	34	1.452	—	—	—	—	1.486	73	—	48	99	220	25	—	245	—	—	—	—	—	1.731	
14	Mysłenice	—	85	—	—	—	—	—	—	85	1.019	—	17	13	1.049	106	—	1.155	—	—	—	—	—	1.240	
15	Nisko	—	—	—	—	—	25	—	—	25	737	—	228	637	1.602	525	206	2.332	—	—	—	—	—	2.357	
16	Nowy Sącz	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36	36	—	—	36	—	—	—	—	—	36	
17	Nowy Targ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19	19	—	—	19	—	—	—	—	—	19	
18	Oświęcim	—	36	93	687	80	115	—	—	1.011	818	442	142	218	1.620	97	17	1.734	24	—	—	—	—	2.769	
19	Podhajce	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
20	Sanok	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
21	Tarnobrzeg	—	—	24	417	—	—	—	—	542	1.016	27	664	178	1.785	250	110	2.145	—	—	—	—	—	2.687	
22	Tłumacz	—	—	—	—	—	—	—	—	—	156	—	—	—	156	—	—	156	—	—	—	46	—	202	
23	Wadowice	—	—	—	—	—	—	—	—	—	804	7	—	—	811	—	—	811	—	—	—	—	—	811	
24	Zaleszczyki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Razem	91	222	152	5.173	159	567	629	850	7.843	6.425	1.073	3.297	2.496	13.291	1.226	635	15.152	30	10	106	2.279	—	25.420	

Liczba robotników wystanych przez publiczne Biura (Urzędy) pośrednictwa pracy poza granice kraju od 1/1 do 30/6. 1913.

L. porządkowa	Biuro (Urząd) pracy	Bukowina	Śląsk austriacki	Morawy	Czechy	Niższa Austria	Węgry	Bośnia	Razem Monarchia austr.-węg.	Śląsk pruski	Księstwo Poznańskie	Inne wschodnie prow. pruskie	Inne zachodnie prow. pruskie	Razem Prusy	Inne półn.-niem. państwa	Inne południowo-niem. państwa	Razem Niemcy	Francya	Szwajcarya	Dania	Rosya	Rumunia	Bułgarya	Razem	
1	Brody . . .	—	—	—	671	—	—	—	671	164	2	6	6	178	9	—	187	—	—	—	—	—	—	—	858
2	Buczacz . . .	—	—	—	866	—	—	—	866	699	460	375	57	1.591	31	—	1.622	—	—	—	—	—	—	—	2.488
3	Cieszanów . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Gorlice . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	343	481	465	94	1.383	40	4	1.427	—	—	—	—	—	—	—	1.427
5	Jaworów . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Kałuż . . .	—	—	—	1.039	—	—	—	1.039	126	19	433	1.246	1.824	—	71	1.895	—	—	—	—	—	—	—	1.178
7	Kolbuszowa . .	—	—	—	—	—	—	—	—	369	44	612	472	1.497	173	96	1.766	—	—	—	—	—	—	—	1.895
8	Kolomyja . . .	16	—	—	152	—	—	—	551	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2.925
9	Kosów . . .	182	—	—	—	—	—	—	1.013	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.547
10	Kraków . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Limanowa . . .	—	—	—	439	—	—	—	507	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	533
12	Lwów . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	116	—	70	134	320	—	34	354	—	—	—	—	—	—	—	354
13	Kańcut . . .	—	—	—	1.197	56	—	—	1.253	—	—	11	—	11	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	1.264
14	Mościska . . .	—	—	—	2.079	—	—	—	2.125	132	24	—	10	166	—	—	166	—	—	—	—	—	—	—	2.291
15	Myslenice . . .	—	203	—	—	—	—	—	203	415	—	—	—	415	74	—	489	—	—	—	—	—	—	—	693
16	Nisko . . .	—	—	—	—	—	—	—	43	640	—	701	549	1.890	109	—	1.999	—	—	—	—	—	—	—	2.042
17	Nowy Sącz . . .	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
18	Nowy Targ . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	33	32	—	4	69	—	—	69	—	—	—	—	—	—	—	75
19	Oświęcim . . .	—	—	—	75	31	—	—	127	330	344	145	91	910	—	—	910	—	—	—	—	—	—	—	2.553
20	Podhajce . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21	Rawa ruska . .	—	—	—	—	—	—	—	—	3	13	20	5	41	21	18	80	—	—	—	—	—	—	—	80
22	Sanok . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23	Tarnobrzeg . .	—	—	—	734	—	—	—	742	422	48	389	139	998	14	35	1.047	—	—	—	—	—	—	—	1.789
24	Tymańcz. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	187	—	46	—	233	—	—	233	—	—	—	—	—	—	—	233
25	Wadowice . . .	—	—	—	13	—	—	—	13	341	68	—	—	409	—	—	409	—	—	—	—	—	—	—	422
26	Zaleszczyki . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
27	Zywiec . . .	—	—	—	—	—	—	—	42	72	11	—	—	83	—	—	83	—	—	—	—	—	—	—	125
	Razem	198	203	75	7.266	87	797	570	9.196	4.392	1.546	3.273	2.807	12.018	471	258	12.747	19	33	1.530	86	981	181	24.773	

Okólniki

Wydziału krajowego w sprawie zdrowia wychodźców.

LW. 37.321/13.

We Lwowie, dnia 5. marca 1913.

I.

Do Zarządu szpitala powszechnego.

(do wszystkich)

Ze sprawozdań przedkładanych Wydziałowi krajowemu przez Wydziały powiatowe dla użytku Krajowego biura pracy okazuje się, że od czasu ożywienia się ruchu robotników, szukających pracy poza granicami kraju, pojawiają się coraz częściej przypadki chorób zaraźliwych jak syfilis, świerzb trachoma i gruźlica. Wydział krajowy, chcąc zapobiedz złym skutkom tej emigracyi, zanim poczyni dalsze kroki, poleca zarządowi na przyszłość prowadzić ścisłą i wyczerpującą ewidencję robotników wychodźców, którzy nabawili się w poszczególnych krajach zagranicznych chorób zaraźliwych, a mianowicie należy wykazywać 1) imiennie ilu robotników emigrantów leczyló się w tamtejszym szpitalu z podaniem miejsca przynależności, 2) przez które zagraniczne biura pracy byli lokowani u pracodawców oraz gdzie byli zajęci, 3) ogólnie zapodać, czy u pracodawcy mieli zabezpieczone warunki należytego pomieszczenia, odpowiednią żywność, czystość w pomieszkaniach, opiekę lekarską i t. p. Zachodzi bowiem obawa, że w wielu wypadkach robotnicy bywają traktowani jako materyał roboczy, którego pracę trzeba wyzyskać, nie dbając zupełnie o ich potrzeby fizyczne ani moralne. Wykazy obejmujące powyższe daty należy przedkładać Wydziałowi krajowemu (Krajowe biuro pracy) co pół roku.

II.

Na odpisie okólnika do Zarządu szpitali:

Wydziałowi powiatowemu.

(do wszystkich)

do wiadomości z poleceniem, aby wpłynął na podległe Wydziałowi powiatowemu Zwierzchności gminne, by chorych tego rodzaju kwalifikujących się do leczenia, o ile możności, nakłaniano do szukania pomocy w najbliższym szpitalu. Nadto polecamy Wydziałowi powiatowemu do wydania odpowiedniej instrukcyi lekarzom okręgowym, o ile ci znajdują się w tam. powiecie, by prowadzili identyczną ewidencję chorych wychodźców a spostrzeżenia swoje przedkładali za pośrednictwem Wydziału powiatowego Wydziałowi krajowemu (Krajowe biuro pracy).

LW. 155.965/1910.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego w sprawie opłat mających się pobierać w publicznych Biurach pośrednictwa pracy.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 16. marca 1904. Nr. 56. Dz. u kraj. Wydział krajowy wydaje następujące przepisy dotyczące opłat, mających się pobierać od pracodawców w publicznych Biurach pośrednictwa pracy.

I. Opłaty pracodawców krajowych

§. 1.

Pośrednictwo dla pracodawców poszukujących uczniów (terminatorów) wszelkiego rodzaju jest zupełnie bezpłatnem.

§. 2.

Opłata za pośredniczenie

- a) męskiej i żeńskiej czeladzi folwarcznej,
- b) robotników sezonowych rolnych i leśnych tudzież robotników ziemnych i górniczych,

wynosi od osoby:

1 K	w czasie od	1. stycznia	do końca	lutego ;
3 K	"	1. marca	"	" kwietnia ;
4 K	"	1. maja	"	" czerwca ;
5 K	"	1. lipca	"	" sierpnia ;
3 K	"	1. września	"	" października
2 K	"	1. listopada	do końca	roku.

O wysokości policzyć się mającej opłaty decyduje termin, na który pracodawca zamówił robotnika, chociażby faktyczne dostarczenie robotnika przez Biuro nastąpiło w terminie innym.

§ 3.

Opłata za pośredniczenie oficjalistów, robotników fachowych, najemników dziennych, służby domowej i pracowników wszelkich innych kategorii w §§. 1. i 2. nie wymienionych, wynosi 1 koronę od osoby.

§. 4.

Pracodawca według swego wyboru może zapośredniczonych robotników albo odebrać w siedzibie Biura pracy, albo też zażądać ich odesłania do miejsca pracy bez konwojenta na własną odpowiedzialność.

O ile pracodawca wyraźnie żąda, aby funkcyonaryusz Biura pracy towarzyszył robotnikom w drodze aż do miejsca pracy lub innego wskazanego punktu, uprawnionem jest Biuro pracy zaliczyć z tego tytułu następujące koszta :

- a) biletu kolejowego II. klasą,
- b) rzeczywistego wydatku na furmanki lub fiakry,
- c) dyet po 8 koron za każdą dobę, spędzoną w podróży przez konwojenta.

Nadto dla konwojenta, towarzyszącego więcej niż stu (100) robotnikom razem w jednej partyi do jednego odbiorcy jadących, ma prawo Biuro za wyraźnem, z góry na piśmie udzielonem upoważnieniem ze strony władzy Biuro utrzymującej, zaliczyć z tego tytułu należności po 50 halerzy od każdego robotnika ponad stu.

§ 5.

Oprócz opłat wymienionych w §. 2. i 3. i ewentualnych kosztów konwojenta (§. 4.), nie wolno od pracodawcy żądać żadnych innych należności ani ani naddatków. W szczególności nie wolno żądać zwrotu kosztów korespondencyi pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, kosztów wyjazdów ani jakichkolwiek innych wydatków administracyjnych, jakoteż wogóle wydatków połączonych z wyszukiwaniem robotników lub służby. Zwrotu tych wszystkich wydatków nawet za wyraźną zgodą i upoważnieniem pracodawcy nie wolno pobierać.

Zakaz powyższy nie dotyczy zwrotu takich wydatków, które Biuro poczyniło na rzecz i w interesie robotników za wyraźnem z góry na piśmie udzielonem upoważnieniem na rachunek pracodawcy, n. p. zaliczek dla robotników, kosztów podróży robotników i t. p.

II. Opłaty pracodawców pozakrajowych.

§. 6.

Pracodawcy pozakrajowi (t. j. poza granicami Galicyi zamieszkali) uiszczają za każdego dostarczonego pracownika, bez względu na ilość i rodzaj opłaty w wysokości :

1 K.	w czasie od 1. stycznia	do końca lutego ;
3 K.	" " " 1. marca	" " kwietnia ;
4 K.	" " " 1. maja	" " czerwca ;
5 K.	" " " 1. lipca	" " sierpnia ;
3 K.	" " " 1. września	" " października ;
2 K.	" " " 1. listopada	" " roku.

O wysokości policzyć się mającej opłaty decyduje termin, na który pracodawca zamówił robotnika, chociażby faktyczne dostarczenie robotnika przez Biuro nastąpiło w terminie innym.

§ 7.

Przepisy §§. 4 i 5. mają zastosowanie także do pracodawców pozakrajowych.

Wszelkie należności oblicza się zagranicznym interesentom w austryackiej walucie koronowej. Przy opłatach w obcej walucie należy przeprowadzić rozliczenia na podstawie stałego kursu, obowiązującego Urzędy pocztowe.

III. Postanowienia ogólne.

§ 8.

Opłata należy się tylko w razie skutecznego pośrednictwa, jednak Biuro pracy uprawnionem jest do żądania od pracodawcy złożenia z góry odpowiedniej kwoty tytułem zaliczki, która zostanie zwróconą, gdy pośrednictwo

zostanie bezskutecznem lub zgłoszenie cofniętem. Jeżeli zaliczki nie **żądano**, opłata powinna być przez pracodawcę uiszczoną w chwili dostarczenia robotnika lub sługi.

Wszelkie od pracodawcy z jakiegokolwiek tytułu pobrane zaliczki i wpłaty należy bezzwłocznie wpisać do dziennika kasowego. Również wszelkie wydatki, z powyższych kwot uskutecnione, należy bezzwłocznie przeprowadzić przez dziennik kasowy.

W szczególności wszelkie należitości za konwoje winny być przez księgi kasowe Biura przeprowadzone i udokumentowane. Zakazuje się przyjmowania kosztów konwoju bez przeprowadzenia ich przez księgi kasowe Biura.

Wszelkie pozycje dochodów i wydatków dziennika kasowego winny być udokumentowane przechowanymi osobno w aktach załącznikami. W szczególności także wszelkie przez Biuro wystawione rachunki, winny być skopiowane i przechowane.

§ 9.

Pobór opłat wyższych lub niższych niż w niniejszem rozporządzeniu ustanowionych, dozwolonym jest tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego na wniosek władzy utrzymującej Biuro.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze ma być przybitem w lokalu Biura w widocznem miejscu dla wiadomości stron.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje we wszystkich Biurach pracy, zorganizowanych, na zasadzie ustawy z 16. marca 1904. Nr. 56. Dz. u. kraj., począwszy od dnia 1. stycznia 1911. roku aż do odwołania.

We Lwowie, dnia 28. grudnia 1910.

